

Судећи по дводневној међународној конференцији ОЕБС-а одржаној прошле недеље у Београду, медијски рат против Русије најављен у Бриселу интензивирао је на скупу који је званично требало да буде посвећен безбедности и интегритету новинара.

На конференцији ОЕБС-а, првој од када је Београд преузео председавање том међународном организацијом, одмах после званичног отварања, протоколарних изјава министара Ивице Дачића и Ивана Тасовца, представница ОЕБС-а за слободу медија Дуња Мијатовић је у уводној речи као једну од земаља у којој убијају новинаре навела Русију.

По, очигледно, већ унапред припремљеном сценарију, за њом су уследили говори представника Литваније и Украјине, а присутни су могли чути бројне оптужбе и тешке квалификације на рачун Руске федерације, од улоге агресора у рату са Украјином, до наводне пропаганде којој Запад хитно мора да се супротстави.

Иако је представница Руске Федерације од госпође Мијатовић затражила да размисли о својој одговорности за изговорене речи и демантовала оптужбе навођењем чињеница да је убиство Ане Политиковске разрешено и да су почиониоци приведени правди, њено мишљење се није променило. Није помогло ни навођење бројних примера руских новинара који су на територији Украјине дискриминисани, прогнани или киднаповани.

Госпођа Мијатовић, иако обавља функцију представника ОЕБС-а за слободу медија, није

желела да одговори на питања радија Спутњик. Очигледно није сматрала за сходно да било коме објашњава шта је заправо мислила када је износила најтеже квалификације.

Иако је тема скупа страдање новинара, њој није засметало ни то што је модератор скупа објаснио да случај 16 погинулих радника РТС-а не треба посебно издвајати, јер је, како је речено, убијених новинара током '90-их било на свим странама!?

Зато је госпођа Мијатовић сматрала да треба да искористи своје присуство у Београду, да се састане са српским премијером и да му пружи подршку за реформе у области медија. Ни трага од оштрине коју је демонстрирала пре само неколико месеци, када је председника Владе критиковала за стање у медијима и цензуру. Шта се у међувремену променило, да ли је усвајање медијских закона и скоро гашење великог броја медија довољно да се зажмури на све оно што је такорећи јуче био разлог за оштру критику. Или је критика тада била неоснована? У том случају, добро би дошло извињење — онако јавно колико је јавна била и критика.

Госпођа Мијатовић је остала дужна српској јавности коментар на тему најаве британског премијера о оснивању фонда за борбу против руског утицаја. Остало је без одговора питање зашто се рад руских медија назива прогандом, док се програм западних медија квалификује као објективно извештавање. Зашто се стаје на барикаде кад се у било којој земљи појави један руски медиј, док се на бројне стране, али западне медије гледа са симпатијом.

Да ли, на пример, Србији већа опасност за дезинформисање јавног мњења прети од руског државног медија или од медија на чијем је челу бивши директор америчке обавештајне агенције ЦИА Дејвид Петреус (главни финансијски инвеститор телевизије Н1 је америчка компанија ККР, већински власник кабловског оператера СББ. — прим. аут.) Медија ком је управо медијском реформом, уз подршку Европске комисије и ОЕБС-а, омогућено нарушавање медијског плурализма, легализовањем права да кабловски оператери могу да буду власници медија, производе информативне садржаје и фаворизују своје канале.

И коначно — да ли су само такви медији претплаћени на истину и имају монопол на објективно информисање, док остали спроводе пропаганду која мора бити хитно заустављена.

Ауторка је председница Професионалног удружења новинара Србије и новинар редакције Спутњик Србија

(Јелена Вучићевић – Спутњик)